

Tonsillektomi operasyonlarında remifentanil ve alfentanilin hemodinami ve derlenme yönünden karşılaştırılması

Comparison of remifentanil and alfentanil effects on hemodynamic parameters and recovery of patients undergoing tonsillectomy

Özgür ÖZBAĞRIACIK*, Sibel OBA*, İnci PAKSOY*, Melahat EROL**
Ömer AKTAŞ*, Güneri ATALAN*

* Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 1. Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

** Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 2. Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

ÖZET

Amaç: Tonsillektomi operasyonlarında remifentanil ve alfentanil peroperatif hemodinami ve postoperatif derlenme yönünden karşılaştırılmasını amaçladık.

Gereç ve yöntem: Tonsillektomi operasyonu planlanan 30 çocuk olgu rastgele iki gruba ayrıldı. Olgulara aynı anesteziklerle induksiyon yapıldı. Grup R'ye 1 mcg/kg bolus ardından 0,5 mcg/kg/dk infüzyon dozunda remifentanil, Grup A'ya 10 mcg/kg bolus ardından 2,5 mcg/kg/dk infüzyon dozunda alfentanil verildi. Olguların anestesi, cerrahi süreleri ve ekstübasyon zamanları kaydedildi. Başlangıç, entübasyon, ağız açacağı öncesi ve sonrası, tonsillektomi insizyonu öncesi ve sonrası ve ekstübasyondaki Sistolik Kan Basıncı(SAB), Diasistolik Kan Basıncı(DAB), Kalp Atım Hızı (KAH) ve Oksijen Satürasyonu (SpO2) değerleri işaretlendi. Ekstübasyon sonrası hemodinamik değerleri, SpO2, PACU taburcu skorları ve CHEOPS ağrı değerleri kaydedildi.

Bulgular: Entübasyon sırasında KAH Grup A'da anlamlı yüksek bulundu. Grup R'de ağız açacağı öncesi ve sonrası, tonsillektomi insizyonu öncesi ve sonrası SAB değerleri anlamlı düşük bulundu. Ekstübasyon süresi Grup A'da anlamlı uzundu. Grup A'da postoperatif SpO2 değerlerinde anlamlı düşüşler saptandı. PACU taburcu skorlarının 1.dakika değerinin Grup R'de anlamlı yüksek olduğu görüldü. ($p <0.05$)

Sonuç: Pediatrik tonsillektomilerde remifentanilin alfentanile göre daha iyi hemodinamik stabilité sağlayacağı, kısa sürede ekstübasyona izin vereceği, postoperatif dönemde daha az hipoksye yol açacağı düşününcesindeyiz.

Anahtar kelimeler: Tonsillektomi, alfentanil, remifentanil, hemodinami, derlenme

SUMMARY

Objective: The aim of this study was to compare the preoperative hemodynamic parameters and postoperative recovery effects of remifentanil and alfentanil on patients undergoing tonsillectomy.

Study design: 30 pediatric patients were randomly divided into two groups. All of the patients received the same anesthetics agents during induction. Group R had 1 mcg/kg bolus then 0,5 mcg/kg/min infusion dose of remifentanil. Group A had 10 mcg/kg bolus then 2,5 mcg/kg/min infusion dose of alfentanil. Anesthesia, surgery and extubation times of each patient were registered. At the begining, during intubation, before and after installation of mouth-opening device, before and after tonsillectomy incision and during extubation SBP, DBP, HR and SpO2 values were noted. After extubation hemodynamic parameters, PACU discharge scores and CHEOPS pain scores were registered.

Results: In Group A, HR was found significantly higher during intubation. In group R, before and after installation of mouth-opening device, before and after tonsillectomy incision the SBP values were found significantly lower. Extubation time was significantly longer in Group A. In Group A, postoperative SpO2 values were significantly low. The PACU scores of Group R at the first minute was high ($p <0.05$).

Conclusion: Our study shows that in pediatric tonsillectomies in comparison with alfentanil, remifentanil gives better hemodynamic stability, allows earlier extubation and causes less hypoxia during postoperative period.

Key words: Tonsillectomy, alfentanil, remifentanil, hemodynamics, recovery.

GİRİŞ

Günümüzde giderek artan sıkılıkta uygulanmaktadır. Bu da hızlı der-

Yazışma Adresi:

Uz. Dr. Özgür ÖZBAĞRIACIK
1.Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
ozgurozbagriacik@yahoo.com

lenme gerektirmektedir. Postoperatif derlenmenin hızlı olması, hastaların derlenme odalarında ve hastanede kalış sürelerini de kısaltmaktadır. Pediatrik olgularda bu daha da önem kazanmaktadır (1).

Remifentanil yeni, çok kısa etkili, sentetik bir opioiddir. Yapısındaki metil ester bağı, nonspesifik doku esterazları tarafından metabo-

lize edilmesinden sorumludur. Erişkinlerdeki farmakokinetik çalışmalar küçük dağılım hacmini, hızlı yıkım fazını ve dolayısıyla kısa yarılanma ömrünü göstermektedir. 2-12 yaş arasındaki çocuklarda yapılan farmakokinetik çalışmaları erişkinlere benzer özellikler göstermektedir. Bu özellikleriyle remifentanil hızlı derlenme sağlamakla birlikte postoperatif ağrının çabuk başlaması gibi bir dezavantajı da beraberinde getirmektedir (2).

Yeni opioidler geliştirilirken potenslerinin artması, kardiyovasküler toksisitenin azaltılması ve titre edilebilir farmakokinetik özellikleri olmasına odaklanılmıştır. Alfentanil de kısa etkili sentetik bir opioid analjeziktir. Eliminasyon yarı ömrü kısa olduğundan hızlı derlenme sağlamaktadır (3).

Çalışmamızda günübirlik cerrahi grubu içinde geniş yer tutan pediatrik tonsillektomi operasyonlarında remifentanil ve alfentanilin peroperatif hemodinami ve postoperatif derlenme yönünden karşılaştırılmasını amaçladık.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışma Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Etik Kurulu'nun onayı alındıktan sonra Kulak Burun Boğaz Kliniği'nde tonsillektomi operasyonu planlanan 2-12 yaş arası ASA I-II grubundan 30 hasta üzerinde yapıldı. Hastaların ailelerine yapılacak işlem hakkında bilgi verilerek onayları alındı.

0,5-0,75 mg. oral midazolam ile premedikasyonun ardından operasyon odasına alınan hastalar PETAŞ KMA -275 marka monitör ile monitöre edildi. Kalp atım hızı, sistolik ve diastolik kan basıncı ile oksijen saturasyonları (SpO_2) ölçülecek başlangıç değeri olarak kaydedildi.

Tüm hastalara sevofluran, azot protoksit ve oksijen ile maske induksiyonu uygulandı. 22 G branül ile intravenöz kanülasyondan sonra trakeal entübasyonu kolaylaştmak için 0.3-0.5 mg/kg atraküryum verildi.

Trakeal entübasyonu takiben hastralalar rasgele iki gruba ayrıldı. Grup R'ye 1mgr/kg bolus

doz remifentanil 30 -60 saniyede yavaşça verildikten sonra 0.5 mgr/kg/dk infüzyon başlandı. Grup A'ya 10 mgr/kg bolus doz alfentanil 30 saniyede yavaşça verildikten sonra 2.5 mgr/kg/dk infüzyon başlandı. İnfüzyonlar Braun -Perfusor set ile yapıldı.

Cerrahi girişimden önce postoperatif bulantı kusmayı önlemek amacıyla Ondansetron (100 mgr/kg) ve deksametazon (0.25 -0.5 mg/kg) IV verildi. Postoperatif ağrı ve huzursuzluğu azaltmak için 50 mg/kg morfin verildi.

Anestezi idamesi %70 azot protoksit, %30 oksijen ve %0.8 sevofluranla sağlandı.

Başlangıç, entübasyon, ağız açacağından önce, ağız açacağından 5 dakika sonra, tonsil insizyonu öncesi, tonsil insizyonundan 5 dakika sonra ve ekstübasyon sırasında kalp atım hızı, sistolik kan basıncı, diastolik kan basıncı ve oksijen saturasyonu kaydedildi.

Tüm grplarda kan basıncında ya da kalp hızında yükselme; ya da başlangıç değerine göre %20'den fazla artış olması; ya da hareket, gözyaşı, terleme gibi fiziksel cevaplar yetersiz anestezi göstergesi sayıldı. Bu durum ek bolus doz (1mg/kg) ve infüzyon hızlarında %50 artış yapılarak tedavi edildi. Buna rağmen yetersiz anestezi devam ederse inhale edilen sevofluran konsantrasyonu artırıldı.

Kan basıncı ve kalp hızındaki yükselme devam ederse yetersiz anestezi kabul edilip hasta çalışmadan çıkarılıp anestezi derinleştirildi.

Başlangıç değerine göre %20 ve daha fazla kan basıncı düşmesi durunda 10 ml/kg Ringer Laktat solüsyonu verildi. Hipotansiyon devam ederse infüzyon hızları %50 azaltıldı ya da kesildi.

Bradikardi 8 yaşın altındaki çocuklarda 80 atım/dk, 8 yaşın üzerindeki çocuklarda 60 atım /dk'nın altındaki kalp atım hızı olarak kabul edildi ve 0.01 mg/kg atropin uygulandı.

Cerrahi bitiminden 10 dakika önce infüzyon hızları 0.05mg/kg/dk'ya indirildi. Cerrahi bitimiyle birlikte sevofluran, azot protoksit ve infüzyonlar kapatıldı. Nöromusküler blokaj atropin ve neostigminle antagonize edildi.

Tablo 1: PACU (Post anesthetic care unit) taburcu skorlaması

SOLUNUM	Apneik =0 Dispne veya sınırlı solunum=1 Derin soluk alabilir ve rahatça öksürür=2
AKTİVİTE	Kendiliğinden ya da komutla hiç bir ekstremiteyi hareket ettiremiyor =0 Kendiliğinden ya da komutla iki ekstremiteyi hareket ettiriyor =1 Kendiliğinden ya da komutla dört ekstremiteyi hareket ettiriyor =2
BİLİNÇ	Cevapsız=0 Uyarlanlara cevap var=1 Uyanık=2
DOLAŞIM	(PREOP KAN BASINCI =KB) KB>preanestezik değerin %120=0 KB>preanestezik değerin %111=1 KB<preanestezik değerin %110=2
ISI	Aksiller ısı <350C yada >37,50C =0 Aksiller ısı 350C ile 35.50C arasında =1 Aksiller ısı 35.60C ile 37,50C arasında =2

10 dakika süre ile %100 oksijen soluyan hastalara hiçbir fiziksel uyarı yapılmadı. Eğer 10 dakika sonunda hiç yanıt yoksa orofarenks aspirasyonu, çeneyi asma ya da hava yolu manevraları uygulandı. Hastalar %100 oksijen ile spontan solunum ve yeterli hava yolu rekleksleri bulunduğuanda ekstübe edildi. 10 dakikanın sonunda fiziksel uyarlanlara karşın yetersiz ventilasyon varsa naloksan uygulandı.

Uyanma odasına alınan hastaların kalp hızları, sistolik kan basınçları, diastolik kan basınçları, oksijen saturasyonları, PACU (Post Anestezic Care Unit) Taburcu skorları (Tablo I) ve CHEOPS Ağrı Skorları (Tablo II) 1, 5, 15, 30, 45 ve 60. dakikalarda kaydedildi. CHEOPS Ağrı skoru ≥ 11 ise 50m g/kg morfin uygulandı.

Bu çalışmada istatistiksel analiz için Graph Pad Prisma V.3 paket programı kullanıldı. Gruplardaki hasta sayısı ve nitel veriler göz önüne alınarak nonparametrik testlerle çalışıldı.

Grup içi zaman değişiklikleri Friedman testi ile, alt grup kıyaslamaları Dunn's çoklu karşı-

laştırma testi ile değerlendirildi. İki grup farkları Mann-Whitney U testi ile değerlendirildi.

BULGULAR

Olguların demografik özellikleri, anestezi, cerrahi ve ekstübasyon süreleri Tablo III'te görülmektedir. Olguların yaş, ağırlık, anestezi ve cerrahi süreleri açısından gruplar arası fark bulunmazken ekstübasyon zamanı alfentanil grubunda anlamlı derece uzun bulunmuştur ($p<0.05$).

Grup A'da operasyon bitimini takiben 10 dakika boyunca %100 oksijen solumasına ve yapılan fiziksel uyarılara rağmen yeterli spontan solunumu bulunmayan 2 hastaya naloksan verilmiştir.

KALP ATIM HIZI (KAH)

Vakaların KAH'larının ortalama değerleri ve gruplar arası karşılaştırma değerleri Tablo IV'te görülmektedir. Grup içi değerlendirmede; Grup R'de kalp atım hızı (KAH) açısından başlangıç değeri tonsillektomi insizyonu öncesine

Tablo 2: CHEOPS ağrı skaları

AĞLAMA	Yok =1 İnleme ya da ağlama =2 Çığlık =3
YÜZ İFADESİ	Gülüyor=0 Şaşkın=1 Buruşturuyor =2
SÖZEL CEVAP	Olumlu=0 Yok ya da diğer şikayetler =1 Ağrı +/ya da diğer şikayetler =2
GÖVDE	Nötral =1 Kımıldanıyor/Gergin/Ürpermiş/Dikey/Zapedilmiş =2
ELLER	Hiçbir yere dokunmuyor =1 Ulaşmaya çalışıyor/Dokunuyor/Elle birşeyler tutmuş/Zapedilmiş =2
AYAKLAR	Nötral =1 Kırıldanıyor /Tekmeliyor/Yukarı çekiyor/Gergin/ Zapedilmiş/ Oturuyor/Çömelmiş/Diz üstü =2

Tablo 3: Olguların demografik verileri ; anestezi, cerrahi ve ekstübasyon süreleri

	Grup R	Grup A	p
Yaş	7,75±2,25	7,57±2,43	>0,05
Kilo	24,25±7,95	24,14±6,44	>0,05
Anestezi Süresi	67,87±13,11	71,71±26,38	>0,05
Cerrahi Süresi	50,25±12,49	46,28±26,46	>0,05
Ekstübasyon Süresi	9,62±2,56	13,85±3,76	<0,05*

göre ileri derecede anlamlı yüksek ($p<0.001$) ve tonsil insizyonu değeri ekstübasyondaki değere göre anlamlı düşük bulundu. ($p<0.05$). Grup R'de 3 hastada bradikardi gelişmesi nedeniyle 0.01 mg / kg atropin verildi. Grup A'da entübasyondaki KAH tonsillektomi insizyonundan sonraki değere göre anlamlı yüksek bulundu ($p<0.05$).

İki grup karşılaştırıldığında entübasyon sırasındaki KAH'ları alfentanil grubunda anlamlı yüksek bulundu ($p<0.05$).

SİSTOLİK KAN BASINCI (SB)

Olguların SB değerleri, Tablo V'te görülmektedir. Grup R'de zaman içinde anlamlı değişim gözlenmiştir ($p>0.001$). Anlamlılığın ekstübasyon zamanı ile ağız açacağından önce ($p<0.001$), ağız açacağından sonra ($p<0.01$), tonsillektomi insizyonundan önce ($p<0.05$) arasında olduğu belirlendi. Grup A'da ağız açacağından önceki SB değeri ekstübasyondakine göre anlamlı düşük bulundu ($p>0.01$).

Tablo 4: Grupların KAH değerleri

	Grup R	Grup A	p
Başlangıç	107,6±16,55	99,57±18,74	>0,05
Entübasyon Zamanı	99±19,54	116±12,32	<0,05*
Ağız açacağından önce	101,1±16,13	106,9±19,81	>0,05
Ağız açacağından sonra	87,88±13,29	108±18,08	>0,05
Tonsil insizyonundan önce	87,88±15,82	99,43±10,24	>0,05
Tonsil insizyonundan sonra	91,75±13,4	99,71±20,48	>0,05
Ekstübasyon zamanı	113,9±21,6	115±18,09	>0,05
p	<0,05*	<0,05*	

Tablo 5: Grupların SB değerleri

	Grup R	Grup A	p
Başlangıç	102,3±12,49	102,7±10,77	>0,05
Entübasyon Zamanı	92,25±12,8	103±16,24	>0,05
Ağız açacağından önce	87,25±8,56	96,86±8,78	<0,05*
Ağız açacağından sonra	89±10,81	106,3±13,76	<0,05*
Tonsil insizyonundan önce	90,38±9,59	111,4±13,6	<0,01*
Tonsil insizyonundan sonra	93,5±12,9	113,3±15,78	<0,05*
Ekstübasyon zamanı	121,6±10,86	118,6±11,34	>0,05
p	<0,001*	<0,01*	

Gruplar karşılaştırıldığında, Grup R'de ağız açacağından önce ($p<0.05$), ağız açacağından sonra ($p<0.05$), tonsillektomi insizyonundan önce ($p<0.01$) ve tonsillektomi insizyonundan sonraki ($p<0.05$) SB değerleri Grup A'ya göre anlamlı düşük bulundu.

DİASTOLİK KAN BASINCI (DB)

Olguların DB değerleri Tablo VI'da görülmektedir. Grup içi değerlendirmede; Diastolik kan basınçları (DB) Grup R'de ekstübasyonda ki verilere göre entübasyonda ($p<0.05$), ağız açacağından önce ($p<0.001$) ve ağız açacağından sonra ($p<0.05$) anlamlı düşük bulundu. Grup A'da ise yalnızca ağız açacağından önceki DB'yi ekstübasyondaki değere göre ($p<0.01$) anlamlı düşük bulundu.

Gruplar karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmadı.

OKSİJEN SATÜRASYONU

Olguların SpO₂ değerleri Tablo VII' de gösterilmektedir. Grup içi ve gruplar arası karşılaştırılarda oksijen saturasyonları (SpO₂) arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).

POSTOPERATİF HEMODİNAMİK BULGULAR

KALP ATIM HIZI

Olguların postoperatif KAH değişiklikleri Tablo VIII'de gösterilmiştir. Grup içi ve gruplar arası yapılan karşılaştırılarda kalp atım hızları arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).

Tablo 6: Grupların DB değerleri

	Grup R	Grup A	p
Başlangıç	64,88±11,38	62,14±8,47	>0,05
Entübasyon Zamanı	51,38±13,84	62,14±15,72	>0,05
Ağzı açacağından önce	49,75±9,19	47,71±10,83	>0,05
Ağzı açacağından sonra	50,88±10,52	62,29±16,88	>0,05
Tonsil insizyonundan önce	55,5±9,28	65,43±14,76	>0,05
Tonsil insizyonundan sonra	60±12,56	66±14,93	>0,05
Ekstübasyon zamanı	81,88±12,53	75,71±6,07	>0,05
p	<0,01*	<0,01*	

Tablo 7: Grupların SpO2 değerleri

	Grup R	Grup A	p
Başlangıç	98,13±0,64	98,29±0,75	>0,05
Entübasyon Zamanı	98,38±0,74	98,57±0,78	>0,05
Ağzı açacağından önce	98,5±0,53	98,43±0,78	>0,05
Ağzı açacağından sonra	98,63±0,51	98,71±0,48	>0,05
Tonsil insizyonundan önce	98,63±0,51	98,43±0,53	>0,05
Tonsil insizyonundan sonra	98,38±0,51	98,43±0,54	>0,05
Ekstübasyon zamanı	98,5±0,92	97,71±0,75	>0,05
p	>0,05	>0,05	

SİSTOLİK KAN BASINCI

Vakaların postoperatif SB değişiklikleri Tablo IX'da gösterilmiştir. Grup içi karşılaştırmalarda; postoperatif sistolik kan basıncı (SB) değerlerinde Grup R'de 1. dakika değeri 15. ($p<0,05$) ve 45. ($p<0,05$) dakikalardaki değerlere göre anlamlı yüksek bulundu. Grup A'da fark anlamlı bulunmadı. ($p>0,05$)

Gruplar karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$).

DİASTOLİK KAN BASINCI

Olguların DB değerleri Tablo X'da gösterilmektedir. Grup içi ve gruplar arası karşılaştırmalarda anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$).

OKSİJEN SATÜRASYONU (SpO2)

Olguların SpO2 değerleri Tablo XI'de gösterilmiştir. Grup içi karşılaştırmalarda oksijen saturasyonları arasında anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$); gruplar arası karşılaştırmalarda 5. ($p<0,05$) ve 15. ($p<0,01$) dakikadaki SpO2 değeri Grup A'da anlamlı derecede düşük bulundu.

POSTOPERATİF DERLENME BULGULARI

PACU (Post Anesthetic Care Unit) TABURCU SKORLARI

Olguların PACU taburcu skorları Tablo XII'de gösterilmiştir. Grup içi karşılaştırmada; Grup R'de 1. dakika skorunun 15. dakika değerine göre anlamlı yüksek ($p<0,01$) olduğu bulundu. Grup A'da anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$).

Tablo 8: Grupların postoperatif KAH değişiklikleri

	<i>Grup R</i>	<i>Grup A</i>	p
Postoperatif 1. dakika	113±19,63	111,6±13,71	>0,05
5. dakika	110,4±16,29	114,9±17,82	>0,05
15. dakika	107,9±26,63	117,6±19,83	>0,05
30. dakika	95,25±18,95	106,6±15,44	>0,05
45. dakika	101,5±14,3	104±16,68	>0,05
60. dakika	100,6±14,34	102±20,55	>0,05
p	>0,05	>0,05	

Tablo 9: Grupların postoperatif SB değerleri

	<i>Grup R</i>	<i>Grup A</i>	p
Postoperatif 1. dakika	119,8±3,19	115±8,02	>0,05
5. dakika	114,5±13,71	115,6±21,7	>0,05
15. dakika	109,8±9,76	109,6±21,13	>0,05
30. dakika	105,3±9,34	115,6±13,3	>0,05
45. dakika	111,6±15,09	111,1±7,62	>0,05
60. dakika	105,4±10,88	111,4±6,16	>0,05
p	<0,05*	>0,05	

Gruplar arası karşılaştırmada; 1. dakika değerinin Grup R'de Grup A'ya göre anlamlı yüksek ($p < 0,05$) olduğu saptandı.

CHEOPS AĞRI SKALASI

Olguların CHEOPS ağrı skalası değerleri Tablo XIII'te gösterilmiştir. Grup içi karşılaştırmada; CHEOPS ağrı skalası değerinin Grup R'de 1. dakikada 30. dakikaya göre anlamlı yüksek olduğu bulunduğu ($p < 0,05$). Grup A'da anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$). Gruplar arası karşılaştırmada anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$).

TARTIŞMA

Genel anestezisi uygulamaları içinde günümüzde anestezinin kullanım oranı giderek artmaktadır. Bu artışta, kısa süreli, ancak önemli bo-

yutta cerrahi uyarı içeren olguların artışı etkili olmaktadır. Ayaktan cerrahi girişim yapılan hastaların başta kardiovasküler sisteme olmak üzere ciddi sistemik hastalıkları olabilmekte ve bu durum hemodinamik stabiliteyi iyi sağlayan bir anestezî gerektirmektedir. Ayrıca hastalarda solunum depresyonu gelişebileceği kaygısı yaratır solunum hastalıkları ya da geleneksel opioidlerin metabolize edilmesini ve atılmasını etkileyen böbrek ya da karaciğer rahatsızlıklarını da görülebilmektedir. Günübirlik anestezide hasta akışının hızlı olması hızlı ayılmayı gerektirmektedir. Bütün bu hastaların ve girişimlerin gereksinimlerini karşılayacak ideal anestezik henüz bulunamamıştır.

Opioidler ile hemodinamik stabiliteyi sağlayabilmek için yüksek dozlar gereklidir. Bu da ayılmayanın daha yavaş olmasına ve yan etkilerin

Tablo 10: Grupların postoperatif DB değerleri

	<i>Grup R</i>	<i>Grup A</i>	p
Postoperatif 1.dakika	72,88±13,8	73,29±7,36	>0,05
5. dakika	70,75±14,81	62,43±9,21	>0,05
15. dakika	69,38±11,15	64,71±8,24	>0,05
30. dakika	66,38±13,93	70,29±12,62	>0,05
45. dakika	68,5±12,54	67,71±7,41	>0,05
60. dakika	64,88±10,71	70,43±6,97	>0,05
p	>0,05	>0,05	

Tablo 11: Grupların postoperatif SpO₂ değerleri

	<i>Grup R</i>	<i>Grup A</i>	p
Postoperatif 1.Dakika	98,25±0,88	97,71±0,95	>0,05
5. dakika	98,13±0,64	97±0,81	<0,05*
15. dakika	98,38±0,51	97,43±0,53	<0,01*
30. dakika	98,13±0,64	97,57±0,53	>0,05
45. dakika	97,88±0,64	97,71±0,95	>0,05
60. dakika	98,38±0,51	97,86±0,69	>0,05
p	>0,05	>0,05	

uzun sürmesine yol açabilir. Dolayısıyla günübirlik anestezi için ideal opioid hızla etki göstermeli, hemodinamik stabilite sağlanması için anestezi derinliği çabucak titre edilebilmeli, ayılma süresi kısa ve stabil olup, postanestezik yan etkisi az olmalıdır (1).

Birçok çalışmada yüksek mü-opioid etkisinin üstünlüklerini değerlendirme amacıyla değişik dozlarda remifentanil uygulamaları yapılmıştır. Remifentanil ve alfentanilin koşullara duyarlı yarılanma ömrüleri farklıdır. Alfentanilin etki süresi infüzyon süresi uzadıkça artarken remifentanilin etki süresi infüzyon süresinden bağımsızdır.

Davis ve arkadaşları şasılık operasyonu yapılan çocuklarda alfentanil, remifentanil, propofol ve isoflüranı 4 grup üzerinde karşılaştırmışlardır (4).

Bu çalışmada 4 grup arasında derlenme, taburcu olma süreleri arasında fark bulunamamıştır. Yine Davis ve arkadaşlarının 206 pediyatrik tonsillektomi vakasında yaptığı bir çalışmada remifentanil grubunda daha kısa ekstübasyon süresi ve daha hızlı derlenme olduğu saptanmıştır. Taburcu olma süreleri açısından fark bulunmamıştır.

Biz çalışmamızda remifentanil infüzyon dozunu literatürdeki dozlara uygun olarak 0,5mgr/kg/dk olarak planladık. Bu doz %0,8 sevofluranla desteklenmiştir.

Kollar ve arkadaşları 30 dakikalık anestezi süresince laparoskopik tubal sterilizasyon vakalarında remifentanille alfentanili doz gereksini mi yönünden karşılaştırmışlardır.

Remifentanil grubunda daha çok hastada hipotansiyon ve/veya bradikardi gelişmesi nedeniyle infüzyonun yavaşlatılması gerekmıştır (2).

Tablo 12: Grupların PACU taburcu skorları

	Grup R	Grup A	p
Postoperatif 1.Dakika	7,12±0,64	5,57±1,90	<0,05*
5. dakika	6,37±0,51	5,71±1,49	>0,05
15. dakika	5,87±0,35	5,71±0,95	>0,05
30. dakika	6,25±0,46	6,42±0,53	>0,05
45. dakika	6,37±0,51	6±0,57	>0,05
60. dakika	6,62±0,51	6,14±0,37	>0,05
p	<0,01*	>0,05	

Tablo 13: Grupların CHEOPS ağrı skalası değerleri

	Grup R	Grup A	p
Postoperatif 1. dakika	7,5±1,92	9,71±1,89	>0,05
5. dakika	7,25±2,12	7,28±1,70	>0,05
15. dakika	6,62±1,84	7,42±1,81	>0,05
30. dakika	6±0,75	7±1,91	>0,05
45. dakika	6,62±1,59	6±0,54	>0,05
60. dakika	6,5±1,41	6,28±0,75	>0,05
p	<0,05*	>0,05	

Philip ve arkadaşları yaptıkları çalışmada, entübasyona yanıt açısından alfentanil ve remifentanil arasında fark bulmamalarına rağmen remifentanil grubunda cerrahi insizyona alfentanil grubuna kıyasla anlamlı ölçüde az yanıt saptamışlardır (5).

Çalışmamızda remifentanil grubunda KAH açısından cerrahi uyarana hemodinamik yanıt olmuşmamış, tersine 3 hastaya bradikardi nedeniyle atropin uygulanmıştır. Alfentanil grubunda ise entübasyondan sonra anlamlı derecede yüksek KAH değerleri ölçülmüştür.

Ekstübasyon süreleri yönünde yapılan çalışmalar Cartwright ve arkadaşları ayaktan cerrahi girişimlerde alfentanil ve remifentanil kullanımlarını karşılaştırmışlardır (6). Entübasyona ve cerrahi insizyona yanıt açısından iki ilaç arasında anlamlı fark bulunmamıştır. An-

cak remifentanil grubunda insizyonda ve cilt kapatılırken anlamlı ölçüde düşük kan basıncı değerleri saptanmıştır. Ekstübasyona kadar geçen süre alfentanil ve remifentanil gruplarında sırasıyla 6 ve 9 dakika bulunmuştur.

Çalışmamızda ekstübasyon süresi alfentanil verilen grupta (13,85) remifentanil verilen gruba (9,62) göre anlamlı derecede uzun bulunmuştur. Alfentanil grubunda 2 hastaya naloksan verilmesi gerekmistiir. % 13,3 olan bu oran Davis ve arkadaşları tarafından %21 olarak saptanmıştır (4).

Postoperatif analjezi ile ilgili olarak Philip ve arkadaşları yaptıkları çalışmada remifentanil kullanılan hastalarda ilk analjezik gereksinimine kadar geçen sürenin, alfentanil kullanılan hastalardan anlamlı derecede daha kısa olduğunu bulmuşlardır (5).

Çalışmamızda postoperatif dönemde remifentanil grubunda 1. dakika SB değerinin 15 ve 30. dakikalardaki değere göre anlamlı şekilde yüksek olduğu saptanmıştır. Busaptamadan remifentanil grubunda postoperatif analjezi amaçlı verilen morfinin 15 ve 30. dakikalarda etkin seviyeye ulaştığı sonucuna varılabilir.

Günübirlilik anestezide postoperatif dönemdeki oksijen satürasyonu da çok önemlidir. Davis ve arkadaşlarının çalışmasında alfentanil verilen 19 olgunun dördünde solunum depresyonu saptanmış ancak naloksan gerekmemiştir (4). Goldberg ve arkadaşlarının erişkinler üzerinde yaptığı çalışmada postoperatif ilk saat içinde oksijen satürasyonlarında düşme saptanmış ve sözel uyarılarla yükseltilmiştir (7). Kapila ve arkadaşlarının çalışmalarında ise, alfentanile eşdeğer güçteki konsantrasyonlarda 3 saat süreli remifentanil infüzyonlarından sonra solunum 15 dakika sonra normalleşirken, alfentanille bu süre 45 dakikadan uzun bulunmuştur (3).

Çalışmamızda postoperatif 5. ve 15. dakikalarda alfentanil grubunda, remifentanil grubuna göre anlamlı düşmeler bulunmuştur. Remifentanilin esteraza dayalı metabolizması şayesinde ilacın etkisinde görülen bu çok hızlı azalma, remifentanilin günümüzde kullanılan opioidlerden birkaç katı dozlarda verildiğinde bile anestezî uygulamasından sonra geç solunum depresyonu ortaya çıkmasını önlüyor görünmektedir.

KAYNAKLAR

1. Davis PJ, Finkel CJ, Orr RJ et al.: A randomized, double-blinded study of remifentanil versus fentanyl for tonsillectomy and adenoidectomy surgery in pediatric ambulatory surgical patients. *Anesth Analg*, 90: 863-71, 2000.
2. Kollar SK, Hurt TW, Wechter BV et al.: A single blind comparative study of the safety and efficacy of remifentanil and alfentanil for outpatient anesthesia. *Anesthesiology*, 81: 32, 1994.
3. Kapila A, Glass PSA, JACOBS JR, et al.: Measured context-sensitive half time of remifentanil and alfentanil. *Anesthesiology*, 83: 968-75, 1995.
4. Davis PJ, Lerman J, Suresh S et al.: A randomized multicenter study of remifentanil compared with alfentanil, isoflurane or propofol in anesthetized pediatric patients undergoing elective strabismus surgery. *Anesth Analg*, 84: 982-9, 1997.
5. Philip BK, Scuderi PE, Chung F, et al.: Remifentanil compared with alfentanil for ambulatory surgery using total intravenous anesthesia. *Anesth Analg*, 85: 515-21, 1997.
6. Cartwright DP, Jansen JP, Kvalsvik O et al.: A randomized blinded comparison of remifentanil and alfentanil during anesthesia for outpatient surgery. *Anesth Analg*, 85: 1014-9, 1997.
7. Goldberg ME, Torjman M, Bartkowi RR et al.: Time course of respiratory depression after an alfentanil infusion-based anesthetic. *Anesth Analg*, 75: 965-71, 1992.
8. Albrecht S, Schüttler J, Yarmush J: Postoperative pain management. *Anesth Analg*, 89: 40-5, 1998.
9. Schoem SR, Watkins GL, Kuhn JJ et al.: Control of early postoperative pain with bupivacaine. *Arch Otolaryngol Head Neck Surg*, 119: 292-95, 1993.
10. Watters CH, Patterson CC, Mathews HML et al.: Diclofenac sodium for posttonsillectomy pain in children. *Anaesthesia*, 43: 641-43, 1988.

Pediatrik günübirlilik vakalarda postoperatif analjezi yeterliliği değişik çalışmalarla tartışılmıştır (8,9,10). Davis ve arkadaşları çalışmalarında remifentanil verilen hastalarda 5., 10., ve 15. dakikalarda OPDS (Objective Pain Discomfort Score) açısından alfentanile göre anlamlı yüksek sonuçlar bulmuşlardır (4).

Biz çalışmamızda PACU taburcu skorlarını remifentanil grubundan 1.dakikda 15. dakika değerlerine göre anlamlı derecede yüksek bulduk. Bu sonuç remifentanil grubunda aynı zamandaki SB artışı ile uyumludur. İki grup kıyaslandığında remifentanilin 1. dakika değeri anlamlı yüksek bulmuştur. Sonuçta remifentanil grubunda erken postoperatif dönemde PACU skorları açısından yetersiz sonuçlar bulunmuştur. CHEOPS ağrı skalası açısından remifentanil grubunda 1. dakikadaki değer 30. dakikadaki değere göre anlamlı yüksektir.

SONUÇ

Çalışmamızda günübirlilik pediatrik cerrahi vakalarında remifentanilin alfentanile göre peroperatif daha iyi hemodinamik stabilité sağlayacağı, daha kısa sürede ekstübasyona izin verebileceği, postoperatif dönemde daha az hipoksiye yol açacağı düşündürüz. Postoperatif analjezinin operasyon bitiminden önce planlanması gerekiği kanaatindeyiz.